

Sygn. akt VUa 22/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 października 2013 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie następującym:

Przewodniczący – SSO Krzysztof Głowczyński

Sędziowie: SSO Andrzej Marek (spr.)

SSR del. Anna Jabłońska - Socha

Protokolant: Ewa Sawiak

po rozpoznaniu w dniu 17 października 2013 roku ***w Legnicy***

na rozprawie

sprawy z odwołania E. O.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o zasiłek chorobowy

na skutek apelacji organu rentowego

od wyroku Sądu Rejonowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

z dnia 11 czerwca 2013 roku ***sygn. akt*** IV U 95/13

I. oddala apelację,

II. zasądza od organu rentowego na rzecz ubezpieczonej kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 11 czerwca 2013 r. Sąd Rejonowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy zmienił decyzje organu rentowego z dnia 11 lutego 2013 r. i 22 lutego 2013 r. w ten sposób, że przyznał ubezpieczonej prawo do zasiłku chorobowego za okres od dnia 1 grudnia 2012 r. do dnia 11 lutego 2013 r. oraz od dnia 12 lutego 2013 r. do dnia 28 lutego 2013 r. oraz za dalsze okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy. Sąd rejonowy uznał, że - pomimo formalnego wpisu do ewidencji działalności gospodarczej - ubezpieczona po rozwiązaniu stosunku pracy (stanowiącego tytuł do podlegania obowiązkowemu ubezpieczeniu chorobowemu) faktycznie (ze względu na długotrwałą chorobę trwającą w trakcie stosunku pracy i po jego zakończeniu) nie podjęła działalności gospodarczej, która mogłaby stanowić tytuł do objęcia ubezpieczeniem chorobowym. Ubezpieczona nie utraciła zatem prawa do zasiłku chorobowego z tytułu niezdolności do pracy powstałej w trakcie stosunku pracy i trwającej nieprzerwanie także po jego ustaniu (art. 13 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U Nr 60, poz. 636 ze zm.)

Apelację od tego wyroku złożył organ rentowy podnosząc zarzut naruszenia prawa materialnego przez błędną wykładnię w szczególności art. 13 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U Nr 60, poz. 636 ze zm.) poprzez przyznanie wnioskodawczyni prawa do zasiłku chorobowego w sytuacji, gdy zasiłek chorobowy z tytułu niezdolności do pracy nie przysługuje za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeśli osoba niezdolna do pracy kontynuuje działalność zarobkową lub podjęła działalność zarobkową stanowiącą tytuł do objęcia obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym albo zapewniającą prawo do świadczeń za okres niezdolności do pracy z powodu choroby.

Skarżący wniósł o zmianę w całości zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania względnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja nie była zasadna. Nie budzi wątpliwości zarówno stan faktyczny sprawy ustalony przez Sąd Rejonowy, jak i jego ocena prawna. Trafne są argumenty jurydyczne przywołane w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Są one stronom znane. Nie ma zatem potrzeby ich powielania. Apelacja żadnych nowych okoliczności (argumentów) nie powołuje.

Podkreślić jedynie wypada, że z treści art. 13 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa wynika, iż przesłanką pozbawienia ubezpieczonego prawa do zasiłku chorobowego z tytułu niezdolności do pracy po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego (w tym wypadku stosunku pracy) jest kontynuowanie przez osobę niezdolną do pracy działalności zarobkowej (lub podjęcie takiej działalności) stanowiącej tytuł do objęcia obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym.

W przypadku ubezpieczonej chodziło zatem o rzeczywiste prowadzenie (kontynuowanie) działalności gospodarczej po ustaniu stosunku pracy, nie zaś o jedynie formalną rejestrację takiej działalności. Tylko bowiem faktyczne podejmowanie czynności składających się na prowadzenie działalności gospodarczej mogłoby zostać uznane za uzyskanie przez ubezpieczoną po 30 listopada 2012 r. tytułu do objęcia dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym i - w konsekwencji pozbawienie ubezpieczonej prawa do zasiłku chorobowego z tytułu stosunku pracy zgodnie z treścią powołanego wyżej art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy zasiłkowej.

Tymczasem ubezpieczona wykazała w postępowaniu dowodowym, że takiej działalności gospodarczej po rozwiązaniu stosunku pracy z (...) we W. nie prowadziła. Nie zmienia takiej oceny fakt mylnego opłacenia przez ubezpieczoną składek na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe po 30 listopada 2012 r. Błąd ten został naprawiony, nastąpiła korekta deklaracji w zakresie ubezpieczeń społecznych uznana przez organ rentowy, który decyzją z dnia 18 lutego 2013 r. orzekła o zwrocie ubezpieczonej nienależnie opłaconych składek - między innymi na ubezpieczenie chorobowe

Z tych przyczyn apelację oddalono orzekając o kosztach procesu na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c.